

שוש מולא

תהילה נגר: תיק סגור, פצע פתוח

כמעט עשור חלף מאז הלילה ההוא שזיעזע את המדינה: ראיד רושרוש, צעיר מכפר מראק, רוצץ את ראשה של בת זוגו דאז, תהילה נגר ז"ל, קיבוצניקית מגינוסה. אבל מה שהיה אמור להיות תיק רצח פשוט - הסתבך בגלל מחדלים קשים בחקירת המשטרה, כולל מחיקת סרטון מצלמה שתיעדה את האירוע, והשארת אבן המוות בזירה. רושרוש הורשע בהריגה בלבד, ומאז משפחתה של תהילה יצאה למאבק, שנגמר רק עתה. עכשיו ההורים השבורים מדברים על הקרב למען צדק לבתם, וחושפים את מה שלדעתם היה אולי המניע של רושרוש: תהילה גילתה שהיא בהיריון, וביצעה הפלה

במהלך השבעה על בתו הבכורה תהילה ז"ל, צילצל הטלפון של יגאל נגר. המי ספר לא היה לו מוכר. "תהילה לקחה הלוואה של 20-10 אלף שקלים ולא החזירה", נשמע קול תקיף מעבר לקו. נגר, שזה עתה קבר את בתו, לא היה במצב להשיב. הוא העביר את הטלפון לאחותו ירדנה. "תהילה מתה. נרצחה. אין לך ממי לגבות את החוב", אמרה לאיש וניתקה.

לשם מה תהילה לקחה את ההלוואה? יגאל מרכין את ראשו. "הפרקליטות אמרה לנו ש'היא הייתה בהיריון'. הכסף", כך הוא משער, "היה מיועד כנראה לצורך הפלה".

ההורים מעריכים שבתם גילתה כי היא בהיריון, ביצעה הפלה, וראיד רושרוש, בן זוגה דאז, גילה את זה. הפרט המי טלטל הוזה, שנותר עד היום חסוי מעיני הציבור והתקשורת, מציף מחדש את השאלה: האם בשל כך ראיד רושרוש (אז בן 28) נטל באכזריות את חייה של תהילה (לנצח בת 31) אחרי שרוצץ את ראשה באבן במשקל 30 ק"ג, ונמלט מהזירה? המקום שבו השאלה המהותית הוזה הייתה אמורה להתברר הוא כמובן בית המשפט. אלא שבשל סדרה של מחללי חקי רה משטרתיים, המשפט כולו הסתיים בעסקת טיעון, ללא הצגת הוכחות, וכתב האישום נגר רושרוש תוקן. מאשמת רצח - סעיף שהיה יכול להוביל למאסר עולם עברו עם סיכוי נמוך לקיצור - לאישום בהריגה. רושרוש נידון ל-19 שנות מאסר, ומכיוון שהורשע בהריגה בלבד, יהיה זכאי בקרוב לבקש קיצור שליש ממאסרו. ההורים מודיעים שאם וכאשר זה יקרה, הם יתנגדו.

מאז המשפט המשפחה לא יודעת מנוח, ובמשך כמעט עשור נאבקה כדי שהמדינה תכיר במחללי החקירה בתיק. לפני כמה שבועות, המאבק הזה הגיע לסיומו. המדינה הסי כימה להגיע להסכם פשרה עם המשפחה, ולשלם פיצויים - אך מבלי להודות ברצף התקלות שגרמו לתיק להסתיים כפי שהסתיים, ומבלי לקחת אחריות. ההורים, אחרי כמעט

האם זהבה על קברה של בתה
(למטה: תהילה ז"ל). "תקשיבי לאמא
כי אני רוצה רק טוב בשבילך"

איכונים של הנאשם, אני לא זוכר בדיוק באיזה אזור. אחד הסנגור רים תיקן אותי: "אין שום איכונים, של אף אחד. אין חוות דעת, ואין כלום". כלומר, שלוש שעות ו-40 דקות של ליל הרצח נותרו בחזקת חור שחור. למה? לא ברור. היו עוד פאשלות שם, אבל התמונה הכללית ברורה. כשפנינו בשעתו לתגור בה לתחקיר, הורו בפרקליטות: "נבקעו בקיעים בראיות שנאספו". אבל זה כבר היה מאוחר מדי. כתב האישום תוקן מרצח – להריגה. ועם זה, משפחתה של תהילה פשוט לא הייתה יכולה להשלים.

× × ×

כשנחתם הסדר הטיעון, זעם המשפחה גלש לרחוב: היו הפגנות מול בית המשפט, מאמרי דעה שזעקו "איפה הצדק", וקמפיין מימון המונים שבו נאספו עשרות אלפי שקלים למאבק משפטי בהחלטה עם פנייה של המשפחה לבג"ץ. אגב, בג"ץ דחה את העתירה. יגאל מספר שהיה לו קשה להגיע לאולם שבו התנהל משפטו של רושורש. "לא נכחתי בדיונים. לא יכולתי. באתי רק פעמיים: כשהתנגדתי לעסקת הטיעון, ובפעם השנייה ביום פסק הדין. רק 19 שנים הוא קיבל. מבחינתי זה רצח לאומני לכל דבר. בסוף, כששחט אותה, אמר לעצמו 'זו יהודייה'. לא היה פה סיפור אהבה". מה עבר עליכם מאז?

צריך להבין: הכלי שלפי כתב האישום המקורי שימש לרצח, הראיה המרכזית בתיק, נותר בזירה הפתוחה והפך בינתיים לגלעד מאולתר לזכרה של תהילה ז"ל, מוקף נרות. כמה אנשים נגעו בה? כמה הזיזו אותה? כמה זיהמו? אין לדעת. בחקירה הנגדית נשאל החוקר: "שמונה ימים אחרי שהאבן בזירה, אתה בא לנ"סות להרים אותה?" "כן", השיב. "ולמרות הרלוונטיות שאתה מוצא, אתה משאיר אותה בזירה?" נשאל. "כן", השיב. "לא ראיתי באותו זמן טעם לתפוס אותה, אחרי שמונה ימים".

איפה איכונים הטלפון? אחד הכלים הבסיסיים בחקירת משטרה מודרנית הוא מה שנקרא "מחקר תקשורת": הצלבת נתוני הסלולר של תהילה ורושורש מול נקודות גיאוגרפיות תחשוף איפה היה כל אחד מהם בכל דקה ודקה באותן שעות. רק שמחקר כזה פשוט לא בוצע. כשנשאל החוקר על כך בבית המשפט השיב: "יש

בוקר אחד צילצלה תהילה לאמה זהבה וביקשה שתגיע כי היא לא מרגישה טוב. האם: "כל הפנים שלה היו מלאות חבורות, כאילו מישהו הכה אותה מכות רצח. שאלתי: 'מי עשה לך דבר כזה?' והיא ענתה: 'נפילתי, אמא'. לא האמנתי לה. כשהזזתי את השמיכה ראיתי שהרגליים שלה היו מכוסות בשטפי דם כחולים. נהיה לי רע"

שאי אפשר לשבת בשקט מול עוצמת מחדלי החקירה, ואז מינתי את עו"ד גלית לובצקי להגיש תביעה אזרחית נגד המדינה, במקור על 600 אלף שקלים. עו"ד לובצקי: "זו הייתה תביעה מורכבת מבחינה פוליטית, כי הסיוע המשפטי הוא זרוע של משרד המשפטים. התביעה הוגשה ב-2020 והמדינה ביקשה לסלק אותה על הסף, בטענה שלגורמי החקירה אין חובה כלפי נפגעי עבירה. אחרי שנה וחצי השופט דחה את התביעה, ועירערנו למחוזי. השופטים הבהירו למדינה שהם לא מרוצים מהמצב. שיכנענו אותם להסכים שפסק הדין של השלום יבוטל ונגיש תביעה מתוקנת. הורדנו קצת מהסעיפים ושוב המדינה התנגדה. "השופט הפעם המליץ למדינה לגמור בפשרה של בין 120 ל-140 אלף שקלים, אחרת הוא יפסוק בעצמו. ביולי שעבר נפסק לשלם למשפחת נגר 140 אלף שקלים".

זה לא היה באמת התיקון שבמשפחת נגר קיוו לו ונאבקו עבורו שנים. בהסכם הפשרה, שקיבל תוקף של פסק דין, נקבע כי הסכום ישולם "לפנים משורת הדין, ומ"כלי להורות בכל טענה, עובדה או אחריות" למחדלי החקירה. וקבלת אחריות, זה בדיוק מה שהמשפחה רצתה. אבל אחרי כל כך הרבה שנים של מאבק, כל כך הרבה כאב וכל כך הרבה דמעות, בני המשפחה החליטו שדי, מספיק. "תראי", אומרת עו"ד לובצקי, "תיקון אין, ואין ריפוי. אבל מבחינתנו, עצם ההכרה במחדל היא משמעותית, לא פחות מכסף".

תם ולא נשלם. בקיץ גניסר ניצבת מצבתה של תהילה; אבן שיש לבנה, שסותה בצורה של לב גדול. הסימבוליות ברורה: הצעירה עם הלב הענק, שנקלעה לסיטואציה שדווקא לב היה בדיוק מה שחסר בה. אבל המשפחה החליטה שאת תהילה צריך לזכור לא רק בשל מותה, אלא גם בזכות חייה, ומבקשת עתה להקים פאב על שמה בגניסר. "החלטנו בבית שאם נקבל פיצוי מהמדינה, נתרום עשרת אלפים דולר ונקים בקיבוץ פאב-מועדון. ביקשתי לבנות את המועדון מכספי תרומות. הכל בעבודה עצמית. מדובר בעלות של כ-150 אלף שקלים. גייסנו מעל מחצית מהסכום, וחסרים לנו עוד 65 אלף שקלים עבור ריהוט, מיזוג אוויר וציוד, ונשמח לתרומות".

רעיון מקסים. אתם יודעים כבר איך תקראו לפאב?
Fame, כמובן. ×
shosh-m@yedioth.co.il

● להנצחת תהילה נגר ז"ל ניתן להעביר תרומות לבנק הפועלים, סניף ראש פינה. מס' סניף: 542, מס' חשבון: 136740542

"בחדשים הראשונים של המשפט היו לי סיזמים, מחשבות אובדניות. זהבה צוה עקת וכוה כל היום, 'איפה תהילה? איפה תהילה?' אין לי שקט בפנים, הגוף שלי סוער. ואז התגלה אצלי גידול מתקדם במעי. אני, שבחיים שלי לא לקחתי כדור, נותחתי. אמרתי לרופא: 'אל תעיר אותי מהניתוח. נפרדתי מכולם. אני לא רוצה לחיות...' לא הסכמתי לקחת טיפולים כי מותרפיים. קיבלתי 15 הקרנות וברחתי. רציתי למות. אני עדיין רוצה למות", הוא אומר בכאב.

אחרי הניתוח נגר החליט שהוא לא חוזר יותר לעבודה. "לקחתי פנסיה מוקדמת מגניסר, ונסעתי לבד למשך שנה למזרח הרחוק. שכרתי אופנוע ונסעתי מאות ק"מ. רציתי להירגע, אבל כל יום התקשרתי הביתה".

כשחזר לארץ, החליטה המשפחה לתבוע את המדינה בגין הרשלנות בחקירה, בעזרת הסיוע המשפטי. עו"ד לילך וויט, הממונה מטעם הסיוע המשפטי לבני משפחה של נפגעי עבירות המתה במחוז חיפה והצפון, מלווה את משפחת נגר מהיום הראשון. "לנפגעי העבירה קורה אסון אדיר", היא אומרת, "אבל אין להם הרבה זכויות בהליך המשפטי מול מבצע העבירה. הם גם לא נחשפים לחומרי החקירה. והמטרה שלנו היא לסייע להם בסוגיות משפטיות וצרכים משפטיים שונים. זה כולל ליווי, סיוע וייצוג משפטי חינוך בהליכים המשפטיים הקשורים לעבירה".

"בהליך הפלילי ליוותה אותם מטעמו עו"ד יאנה יורין. היא הגיעה לכל הדיונים והייתה בקשר עם הפרקליטות ועידכנה אותם בכל ההתפתחויות במשפט. רושורש עירער על פסק הדין לעליון – והפסיד. למרות שנפסק עליו לשלם פיצוי של 285 אלף שקלים למשפחה – עד היום הוא לא שילם".

ואז?
"כשההליך הפלילי הסתיים, אמרנו